

Appel iværksat den 29. maj 2019 af Silgan Closures GmbH og Silgan Holdings, Inc. til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 15. marts 2019 i sag T-410/18, Silgan Closures GmbH og Silgan Holdings, Inc. mod Europa-Kommissionen

(Sag C-418/19 P)

(2020/C 103/08)

Processprog: tysk

Parter

Appellanter: Silgan Closures GmbH og Silgan Holdings, Inc. (ved Rechtsanwälte H. Wollmann, D. Seeliger, R. Grafunder og V. Weiss)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Ved kendelse af 29. januar 2020 forkastede Den Europæiske Unions Domstol (Tiende Afdeling) appellen, idet det var åbenbart, at den dels skulle afvises, dels savnede grundlag, og pålagde appellanten at bære sine egne omkostninger.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Hamburg (Tyskland) den 12. august 2019 — Flightright GmbH mod IBERIA LAE SA Operadora Unipersonal

(Sag C-606/19)

(2020/C 103/09)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Hamburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger/Appellant: Flightright GmbH

Sagsøgt/Indstævnt: IBERIA LAE SA Operadora Unipersonal

Den Europæiske Unions Domstol (Sjette Afdeling) har ved kendelse af 13. februar 2020 fastslået at artikel 7, nr. 1), litra b), andet led, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område⁽¹⁾ skal fortolkes således, at »opfyldelsesstedet« i denne bestemmelses forstand, når der er tale om en flyvning, som er kendetegnet ved en bekræftet samlet reservation for hele rejsen, og som er opdelt i flere delflyvninger, kan udgøres af afgangsstedet for den første delflyvning, når transporten på disse delflyvninger er udført af to forskellige luftfartsselskaber, og søgsmålet om kompensation i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91⁽²⁾ er baseret på aflysningen af den sidste delflyvning og er anlagt mod det luftfartsselskab, som havde ansvaret for denne sidste delflyvning.

⁽¹⁾ EUT 2012, L 351, s. 1.

⁽²⁾ EUT 2004, L 46, s. 1.